08/12/2022

Ξεκινά η Χριστουγεννιάτικη Προσφορά Αγάπης της Μητρόπολης Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη 8 Δεκεμβρίου το απόγευμα στον Ιερό Ναό του Οσίου Αντωνίου του Νέου, Πολιούχου Βεροίας, πραγματοποιήθηκε η ετήσια Σύναξη των μελών των Ενοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας Ναούσης και Καμπανίας με την ευκαιρία της ενάρξεως της «Χριστουγεννιάτικης προσφοράς αγάπης».

Στην αρχή ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως μας Αρχιμ. Αθηναγόρας Μπίρδας, ο οποίος διακόνησε αόκνως και επιμελώς το έργο της φιλανθρωπίας επί 26 συναπτά έτη, εκ μέρους του νέου Υπευθύνου του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου της Ιεράς Μητροπόλεως μας Αρχιμ. **Παύλου Παπαδόπουλου**, έδωσε οδηγίες για την ομαλή διεξαγωγή της «Χριστουγεννιάτικης προσφοράς αγάπης».

Στη συνέχεια τον λόγο έλαβε ο Ποιμενάρχης μας, Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων**, ο οποίος εξέφρασε τις θερμές του ευχαριστίες προς τους διακονούντες στο Φιλανθρωπικό έργο της Ιεράς Μητροπόλεως μας και αναφέρθηκε στην πολυσήμαντη διακονία αναφέροντας μεταξύ άλλων: *Ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε ἡ μέριμνα γιά τόν πλησίον καί τίς ἀνάγκες του ἀποτελεῖ ἕναν ἀπό τούς σημα-ντικούς τομεῖς δράσεως τῆς Ἐκ-κλη--σίας μας, ἡ ὁποία δείχνει μέ τόν τρόπο αὐτόν τή φροντίδα της ὄχι μόνο γιά τίς πνευματικές ἀλλά καί γιά τίς ὑλι-κές ἀνάγκες τῶν ἀν-θρώ-πων καί συγχρόνως ἀνταπο-κρί-νε-ται στή βασική ἐντολή τοῦ Χρι-στοῦ, τήν ἐντολή τῆς ἀγάπης πρός τόν πλησίον.*

Ἡ φιλανθρωπία δέν ἀποτελεῖ γιά τήν Ἐκκλησία μας μόνο διδα-σκα-λία ἀλλά καί πράξη, ἔμπρακτη δη-λαδή ἐφαρμογή τῆς ἀγάπης πρός τόν συνάνθρωπο καί ἰδιαιτέρως πρός τόν ἐνδεῆ καί πάσχοντα ἀδελ-φό μας. Γι᾽ αὐτό καί τό φιλανθρω-πικό ἔργο, στό ὁποῖο συνεργάζεσθε καί σεῖς ὡς μέλη τῶν ἐνοριακῶν φιλοπτώχων ταμείων, εἶναι ἕνας σημαντικός ἄξονας τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μέσα στόν κόσμο.

Μέ τό ἔργο αὐτό προσπαθοῦμε νά καλύψουμε τίς ἀνάγκες τῶν ἀδελ-φῶν μας μέ διαφόρους τρόπους, «κα-τά τήν ἑκάστου ἰδίαν χρείαν», ὅπως θά μπορούσαμε νά ποῦμε, ἀλλά καί νά βοηθήσουμε τούς ἀν-θρώπους νά ἐξοικειωθοῦν μέ τήν φιλανθρωπία καί τήν ἐλεημο-σύνη. Γι᾽ αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία ζητᾶ κατά τήν ἄσκηση τοῦ φιλανθρω-πι-κοῦ ἔρ-γου τή συμπαράσταση ὅλων, ὄχι μόνο γιατί χωρίς αὐτήν δέν μπορεῖ νά προσφέρει τή βοήθεια πού χρει-άζονται οἱ ἐνδεεῖς ἀδελ-φοί μας, ἀλλά καί διότι ἡ Ἐκκλησία δέν ἐνερ-γεῖ ὡς ἕνας κοινωνικός φορέ-ας ἤ ὑπηρεσία, ἀλλά ὡς Σῶμα Χρι-στοῦ, στό ὁποῖο τό ἕνα μέλος φρο-ντίζει γιά τό ἄλλο καί πολύ περισ-σότερο γιά κάποιο πού πάσχει ἤ εἶναι ἀδύναμο.

Ἡ ἀνάγκη, λοιπόν, γιά φιλαν-θρω-πία δέν σχετίζεται μόνο μέ τίς ἀνά-γκες τῶν ἀδελφῶν μας, ἀλλά καί μέ τήν ἀνάγκη πού ἔχει ὁ καθένας μας νά προσφέρει ἀγάπη στούς ἀδελ-φούς του, ἐφαρμόζοντας τήν ἐντολή τοῦ Χριστοῦ.

Ὅλοι γνωρίζουμε πόσοι ἀδελφοί ἔχουν ἀνάγκη βοηθείας καί στηρί-ξεως, πόσοι δοκιμάσθηκαν ἀπό τήν οἰκονομική κρίση τῶν προηγουμέ-νων ἐτῶν ἤ ἀπό τίς συνέπειες τῆς πανδημίας, καί ἀντιμετωπίζουν δυ--σκολίες γιά νά ἀνταπεξέλθουν στή ζωή τους καί νά ἀνταποκρι-θοῦν στίς ὑποχρεώσεις τους τίς οἰκογενειακές, τίς ἐπαγγελματι-κές ἤ τίς προσωπικές.

Ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι δυνατόν νά μένουμε ἀσυγκίνητοι καί ἀδιάφοροι, οὔτε εἶναι δυνατόν νά ἑτοιμαζόμεθα αὐτές τίς ἡμέρες γιά τή μεγάλη ἑορτή τῶν Χριστου-γέννων πού πλησιάζει, χωρίς νά δίδουμε σημασία στούς ἀδελφούς μας πού περνοῦν δύσκολα, πού στε--ροῦνται κάποτε καί τά ἀπαραί-τη-τα ἀκόμη.

Κάθε ἄνθρωπος προετοιμάζεται γι᾽ αὐτές τίς ἡμέρες βεβαίως ἀνά-λο-γα μέ τίς δυ-νατότητες, τίς ἐπιθυ-μί-ες καί τίς συνθῆκες τῆς ζωῆς του, ἡ Ἐκ-κλη-σία μας ὅμως θεωρεῖ χρέος της νά μᾶς ὑπομνήσει τόν τρόπο τόν ὁποῖο θεωρεῖ ἐκείνη ἀναγκαῖο ὥστε νά προετοι-μασθοῦμε γι᾽ αὐ-τή τήν ὄντως μεγάλη ἑορτή τῆς χρι-στια-νο-σύ-νης.

Καί ὁ τρόπος αὐτός δέν εἶναι ἄλ-λος ἀπό τό νά μᾶς ὑπενθυμίσει πώς ἡ ἑορτή τῶν Χρι-στουγέννων δέν εἶναι μία ἑορτή κοσμική, δέν εἶναι μία εὐκαιρία ἀρ-γίας καί ἀναπαύ-σεως σω-ματικῆς, δέν εἶναι μία ἐπι-πλέον ἡμέρα δια-σκεδάσεως, ἤ μία εὐ-καιρία νά βρεθοῦμε μέ τήν οἰκο-γέ-νειά μας καί νά ἀνταλλάξουμε δῶ-ρα.

Ἀσφαλῶς εἶναι μία ἡ-μέ-ρα χαρᾶς πού μπορεῖ νά ἐκφράζεται μέ ποι--κί-λους τρόπους· εἶ-ναι ὅμως πρωτί-στως καί κυρίως μία ἡμέρα μέ βα-θύ καί οὐσιαστικό πε-ριεχόμενο γιά τόν κά-θε ἄνθρωπο καί τή ζωή του. Εἶναι ἡ ἑορτή πού μᾶς ὑπενθυμίζει τό μέγα γεγονός τῆς ἀγά-πης τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος «ἐκένωσεν ἑαυτόν μορ-φήν δούλου λαβών». Μᾶς ὑπεν-θυμίζει τό μέ-γα γεγονός τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἔ-κλινε οὐρανούς καί κα-τέ-βη στή γῆ· ἐγκα-τέ-λει-ψε τή δόξα τοῦ οὐρα-νοῦ καί ἀνεκλίθη ὡς βρέφος στό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ γιά νά χαρίσει στόν καθένα ἀπό ἐμᾶς τή δυνατότητα πού στε-ρηθήκαμε μέ τήν πτώ-ση τῶν

πρωτοπλάστων, τή δυνατό-τητα νά γί-νου-με θεοί κατά χάριν καί κληρονόμοι τῆς βα-σιλείας του.

«Πλούσιος ὤν», γρά-φει ὁ ἀπό-στολος Παῦλος γιά τόν Χριστό, «ἐπτώχευ-σεν, ἵνα ἡμεῖς τῇ ἐκεί-νου πτωχείᾳ πλουτίσω-μεν».

Ὁ Χριστός δέν ἦταν ὑποχρεω-μέ-νος νά σαρκωθεῖ ἤ νά σταυ---ρωθεῖ γιά τή σωτηρία τῶν ἀν-θρώ-πων, για-τί δέν ἔπταιε ὁ ἴδιος πού οἱ πρωτόπλα-στοι μέ τήν παρα-κοή τῆς ἐν-τολῆς τοῦ Θε-οῦ ἐξορί-σθηκαν ἀπό τόν παράδεισο τῆς Ἐδέμ καί ἀπέκλεισαν ὁλόκληρο τό ἀν-θρώ-πι-νο γένος ἀπό τήν ἀπόλαυ-ση τῆς αἰωνίου ζωῆς. Καί ὅ-μως δέ-χθηκε νά ἀνα-λά-βει αὐτή τήν ἀπο-στολή θυσιά-ζο-ν-τας τόν ἑαυτό του γιά τή σωτηρία τοῦ ἀν-θρώπου. Καί δέ-χθηκε νά τήν ἀναλά-βει ἀπό ὑπερ-βολική ἀγάπη γιά τόν ἄν-θρω-πο.

Αὐτή τήν ἀγάπη πού προσέφερε σέ μᾶς ὁ Θεός, ζητᾶ νά προσφέ-ρου-με καί ἐμεῖς στούς ἀδελφούς μας. Ὄχι ὡς ἀνταπόδοση τῆς δικῆς του ἀγάπης, γιατί αὐτό δέν εἶναι δυνα-τό γιά τίς περιορισμένες δυνάμεις καί δυνατότητές μας. Μᾶς ζητᾶ νά προσφέ-ρου-με τήν ἀγάπη στούς συνανθρώπους μας, για-τί ἡ προσ-φορά τῆς ἀγάπης ἀποτελεῖ ἐπιβε-βαίωση τῆς ἀποδοχῆς ἀπό μέρους μας τῆς δι-κῆς του ἀγάπης, ἀποτε-λεῖ τρόπο κατανοήσεως τῆς μεγά-λης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Καί ὅπως ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ δέν ἐκφράσθηκε μέ λόγια ἀλλά μέ πρά-ξεις, μέ τήν ἐνανθρώ-πηση δηλαδή καί τή σταυ-ρική θυσία τοῦ μονογε-νοῦς του Υἱοῦ, ἔτσι ὁ Θεός ζητᾶ καί ἀπό ἐμᾶς νά ἐκφράσουμε τήν ἀγά-πη μας μέ πράξεις, θέτοντας μάλι-στα τίς πρά-ξεις τῆς ἀγάπης πρός τούς ἀδελφούς μας ὡς τό ὑπέρτατο κρι-τήριο πού θά καθο-ρίσει τό αἰώ-νιο μέλλον μας.

Τό «ἐπείνασα καί ἐδώ-κατέ μοι φα-γεῖν, ξένος ἤμην καί συνηγά-γετέ με, γυμνός καί περιε-βά-λετέ με» πρέπει νά ἀποτελεῖ κα-νό-να ζω-ῆς καί διαρ-κές βίωμα τῆς Ἐκκλη-σίας μας.

Καί αὐτό τό βίωμα τῆς ἀγάπης, μᾶς κα-λεῖ νά οἰκειωθοῦμε ὅ-λοι οἱ πιστοί καί ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Γιατί ἡ ἀγάπη πού προσ-φέρεται ἀπό τόν ἕναν ἄνθρωπο στόν ἄλ-λο, ἀγάπη χωρίς προϋ-ποθέσεις καί προαπαι-τούμενα, χωρίς ὑπολογισμούς καί συμ-φέ-ροντα, εἶναι αὐτή πού μᾶς ἑνώνει μέ τούς ἀνθρώπους. Εἶναι αὐτή πού ἐπιλύει τά προβλή-ματα. Εἶναι αὐτή πού λειαίνει τίς διαφο-ρές μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι αὐτή πού μᾶς κά-νει ἀδελφούς με-τα--ξύ μας. Εἶναι αὐτή πού μᾶς ἀνα-δεικνύει οἰκείους τοῦ Θεοῦ καί μᾶς κα-θι-στᾶ ἀξίους τῆς ἀγάπης του. Εἶναι αὐτή πού μᾶς κά-νει νά αἰ-σθαν-θοῦμε τήν πραγματική χαρά καί τό νόημα τῆς μεγά-λης ἑορτῆς τῶν Χρι-στου-γέννων, τῆς μεγά-λης ἑορτῆς τῆς θείας ἀγάπης.

Θέλοντας, λοιπόν, ἡ Ἐκ-κλησία μας νά μᾶς βοηθήσει νά κάνουμε πράξη τήν ἔκφραση τῆς ἀγάπης μας πρός τόν ἀδελφό μας, μᾶς κα-λεῖ ὅλους νά συμμετά-σχου-με στό ἔργο τῆς ἀγάπης πού ἡ ἴδια προσ-φέρει ὅλο τό χρόνο, ἰδιαίτερα ὅμως αὐτές τίς ἡμέρες, βοηθώντας τούς ἐνδε-εῖς ἀδελφούς μας νά ζή-σουν καί αὐτοί ἀνα-κου-φισμένοι, ἔστω καί προσωρινά, ἀπό τά προ-βλή-μα-τα καί τίς δυσκο-λίες τῆς καθη-με-ρι-νότη-τος, τή χαρά τῆς γεν-νήσεως τοῦ Χριστοῦ.

Εἶναι σημαντικό νά κα--τανοήσου-με αὐτή τήν ἀνάγκη. Εἶναι ση-μα-ντικό νά κατανοή-σουμε ὅτι ἡ προσ-φορά τῆς ἀγάπης δέν γίνεται μόνο ἀπό τό περίσ-σευ-μα ἀλλά καί ἀπό τό ὑστέρημά μας. Εἶναι ση-μαντικό νά κατανοή-σου-με ὅτι δέν μποροῦμε ὁρισμένοι νά σπατα-λοῦ-με χρήματα σέ ἀνω-φελεῖς πολυτέ-λειες, ὅταν οἱ ἀδελφοί μας στε-ροῦνται καί τά ἀνα--γκαῖα. Καί πολύ περισ-σό-τερο δέν μποροῦμε νά προσερχόμαστε μέ ἀνα-παυμένη τή συνεί-δη-σή μας νά προσκυ-νή-σουμε τόν ἐν φάτνῃ ἀνακλιθέντα Χριστ-ό, χω-ρίς νά ἔχουμε ἐκ-πληρώσει τό χρέος τῆς ἀγάπης πρός τούς ἀδελ-φούς μας.

Τό ἔργο τῆς ἀγάπης πού προσφέ-ρει ἡ Ἐκ-κλη-σία μας εἶναι ἔργο πού προσφέρεται ἐκ μέ-ρους ὅλων μας καί μέ τή βοήθεια ὅλων μας, ὅπως εἶπα. Γι᾽ αὐτό καί εἶναι ἀπα-ραίτητη ἡ συμμετοχή ὅλων μας σέ αὐτό τό ἔρ-γο, σέ αὐτό τόν ἔρανο προσφο-ρᾶς ἀγά-πης πού θά διε-νεργηθεῖ καί φέτος, ὅπως κάθε χρόνο.

Ὅλοι μποροῦμε καί πρέ-πει νά συμβάλλουμε σέ αὐτό, ἀνάλογα μέ τίς δυνάμεις καί τίς δυνα-τό-τητές μας.

Αὐτό πού ζητᾶ ἡ Ἐκ-κλησία ἀπό σᾶς ἀλ-λά καί ἀπό ὅλους τούς ἀδελ-φούς μας δέν εἶναι ἁπλῶς κάποια χρήματα, εἶναι ἡ προσ-φορά τῆς ἀγά-πης ἀλλά καί ἡ χαρά τῆς προσ-φο-ρᾶς. Εἶναι ἡ χαρά, πού παρ᾽ ὅλη τήν κούραση εἶμαι βέβαιος ὅτι τελι--κά ἀπο-κο-μίζετε.

Αὐτή ἡ δική σας προσ-φορά ἀγγίζει καί τίς ψυ-χές τῶν ἀδελφῶν μας πού βλέποντας ἐ-σᾶς νά προσφέ-ρε-τε, θά εἶναι πιό πρόθυ-μοι νά προσ-φέ-ρουν καί ἐκεῖνοι τήν ἀγά-πη τους γιά τόν ἀδελφό τους.

Φέτος ἡ Ἐκκλησία μας ζητᾶ ἀπό ὅλους μας τή «Χριστουγεννιάτικη προσφορά τῆς ἀγάπης» μας καί προσπαθεῖ νά μᾶς παρακινήσει ὅλους νά προσφέρουμε μέ ἀγάπη ἀπό τό περίσσευμα ἤ τό ὑστέρημα τῆς ἀγάπης μας στούς ἀδελφούς μας. Νά μᾶς κάνει ὅλους μετόχους στό ἔργο αὐτό πού εἶναι ἔργο τοῦ Χριστοῦ, ὥστε νά μπορέσουμε ὅλοι νά αἰσθανθοῦμε στήν ψυχή μας τή θαλπωρή τῆς ἀγάπης.

Αὐτή τή ζεστασιά τῆς ἀγάπης ἄς προ-σ-παθή-σουμε νά χαρίσουμε καί μεῖς στούς συνανθρώ-πους μας, σέ ὅλους τούς ἀδελφούς μας πού τή στεροῦνται. Μέ αὐτήν ἄς συνοδεύ-σουμε καί τά ὅποια ὑλικά ἀγαθά θά τούς προσφέρουμε γιά νά κάνουμε αὐτές τίς ἡμέρες τῶν ἑορ-τῶν πιό χαρούμενες καί πιό ξέ--γνοια-στες.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολη Βε-ροίας, Να-ού-σης καί Καμπανίας θά καλέσει ὅλους τούς ἀνθρώπους νά συμβάλ-λουν στή «Χριστουγεννιάτικη προσ-φορά ἀγάπης» πού διοργανώ-νει φέτος, προ-σπαθώντας νά βοη-θήσει τούς ἀδελφούς μας, ἀλλά ταυ-τόχρονα καί νά δώσει καί σέ σᾶς, τίς συνεργάτιδές της ἐνοριακά φιλόπτωχα ταμεῖα, ἀλλά καί σέ ὅλους ὅσους ἀπό ἀγάπη καί ὄχι ἀπό ὑπο-χρέ-ω-ση θά προσφέρουν στόν ἔρα-νο τῆς προσφορᾶς ἀγά-πης, τήν εὐκαιρία νά ἀνταπο-δώ-σουμε στό μέτρο τῶν ἀσθενῶν μας δυνά-μεων τή μεγάλη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρός ἐμᾶς, γιά νά αἰσθαν-θοῦμε μέσα μας καί νά ἑορ-τά-σουμε ὅλοι τή γέννη-ση τοῦ Χρι-στοῦ μέ τόν Χριστό μέσα στήν καρδιά μας, μέ τήν ἱκανο-ποί-ηση ὅτι κάτι κά-να-με καί ἐμεῖς γιά τούς ἐλαχίστους ἀδελ-φούς τοῦ Κυρίου μας.

Οἱ ἡμέρες εἶναι δύσκολες καί θά ὑπάρξουν ἴσως κάποιοι ἀδελφοί μας πού ἐπηρεάζονται ἀπό ὅσα συμ-βαίνουν ἤ ὅσα ἀκούονται. Ἄς μήν ἀφήσουμε τόν ἑαυτό μας νά ἐπηρεασθεῖ, ἀλλά καί ἄς μήν ἀπο-γοητευθοῦμε, ὅταν κάποιοι ἀδελ-φοί μας ἀντιδράσουν στήν προσπά-θειά μας. Ἄς μήν ξεχνοῦμε ὅτι ὁ καθένας μας ἔχει χρέος

νά προσ-φέρει ἀγάπη στόν συνάνθρωπό του καί ὁ Θεός μετρᾶ γιά τόν κα-θένα μας αὐτή τήν ἀγάπη πού προσφέ-ρουμε, τή βοήθεια πού προσφέρου-με, ἀνεξάρτητα ἀπό τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο θά τήν ἀξιοποιήσει αὐ-τός πού θά τήν πάρει. Ἄς μήν ξεχνοῦμε ὅτι ὁ Χριστός προσέφερε σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους ἀγάπη, ἐνῶ ἤξερε ὅτι δέν θά τήν δεχθοῦν ὅλοι μέ τόν ἴδιο τρόπο καί ὅτι ἄλλοι θά τόν παρεξηγήσουν καί κάποιοι θά τοῦ δείξουν τήν κακία τους. Ἐμεῖς ἄς μιμηθοῦμε τό παρά-δειγμα τῆς ἀγάπης του πρός κάθε συνάνθρωπό μας καί πολύ περισ-σότερο πρός ἐκείνους πού ἔχουν ἀνάγκη, συμμετέχοντας στή «Χρι-στου-γεννιάτικη προσφορά ἀγά-πης» μέ κάθε τρόπο, καί παρακι-νώ-ντας τούς ἀδελφούς μας νά κάνουν τό ἴδιο, γιά νά αἰσθανθοῦμε ὅλοι τή χαρά τῆς προσφορᾶς, τή χαρά τῆς ἀγάπης, τή χαρά πού προσφέρει ὁ Χριστός στήν ψυχή μας.

Αὐτή εἶναι καί ἡ εὐχή μου γιά τά φε-τινά Χρι-στούγεννα γιά σᾶς καί τίς οἰκο-γέ-νειές σας, μα-ζί μέ τίς εὐχαριστίες μου καί τίς εὐχαριστίες τῆς Ἐκκλησίας μας γιά τή συμβολή σας στό φι-λανθρωπικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.